Що таке щастя?

Щастя... Коли промовляєш це слово, то кожний з нас думає про щось своє. Для когось це просто поспілкуватись. Для інших нема нічого кращого, ніж виїхати на природу. Є й такі, для яких щастя — з'їсти щось смачне, подивитись «телик».

Я довго думала, а що є щастя для мене? Тепер я знаю! Це бути поруч із людьми, яких любиш, знати, що вони здорові, що в них все гаразд. Щастя для мене — погуляти з братиком, допомогти йому порадою, зробити щось для своєї сім'ї, допомогти матусі. Мене охоплює приємне відчуття щастя і тоді, коли я дивлюсь на красивий захід сонця, килим із золотих листочків.

Комусь видається дивним питання «що таке щастя?» Цей стан справді важко пояснити, його можна тільки відчути. Мені стає сумно, коли я думаю, що десь маленькі діти не знають дитинства, не розуміють, що таке щастя. Можливо колись буде так, що люди всього світу прокинуться і скажуть: «Ми щасливі!» Тоді не буде злодіїв, вбивств, війн. По вулицях будуть ходити щасливі люди з усмішкою на устах. Вони будуть намагатися робити приємне один одному.

На жаль, сьогодні в Україні набагато менше щасливих людей, ніж хотілося б бачити. Чому так? Справа не лише в економічних проблемах. Як на мою думку, мало хто із сучасних українців опанував науку бути щасливим. Та це й не дивно: її не викладають навіть у найкращих вузах. І замість щастя людина чомусь отримує гроші і владу або злидні і хвороби.

Чи існує рецепт щирого українського щастя? Чи має воно бути якимось узагальненим, спільним для всього людства, чи ні? Здається, слово «щастя» існує усіх мовах світу. Намагаймося ж і ми, українці, отримати частку того вселенського, інколи такого примарного щастя!

Кожній людині для щастя не так вже багато і потрібно: велика дружна родина, хороший настрій і, звичайно ж, — любов! А ще ми повинні поважати один одного. Усюди лунатиме сміх щасливих дітей, в яких буде прекрасне дитинство. І щасливі люди всього світу тоді дійсно стануть братами!